

РЕШЕНИЕ

№ 29011

гр. София, 19.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разглежда дело номер **5888** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „БАРАЖ КОНСТРЪКШЪН“ ООД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез адв. Ж., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-32003224003852-091-001 от 11.02.2025 г., издаден от М. А. К. – орган възложил ревизията и Е. В. П. – ръководител на ревизията, с който на основание чл. 177 ЗДДС е ангажирана отговорността на „БАРАЖ КОНСТРЪКШЪН“ ООД за невнесения от „РАПИ СКАЙ 2“ ООД, ЕИК –[ЕИК], данък в размер на 27 469 лева, ведно с лихви в размер на 2959,99 лв., потвърден с решение № 430 от 28.04.2025 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

Релевират се доводи, че оспореният РА е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на процесуалния и материалния закон. Изтъква се, че не са налице предпоставките за ангажиране на солидарна отговорност на дружеството – жалбоподател по реда на чл. 177 от ЗДДС, като в случая единственото фактическо установяване в тази връзка е, че банковата сметка, която е посочена от доставчика за плащане на част от фактурите е на „РАПИ СКАЙ“ ДЗЗД, а не на „РАПИ СКАЙ 2“ ООД. От тази констатация е направен извод, че РЛ е знаело, че доставчикът няма да си плати данъка. Точно обратното „БАРАЖ КОНСТРЪКШЪН“ ООД е платило изцяло цената по доставките по посочена от самия доставчик банкова сметка, като у получателя не е било налице знание, че банковата сметка е на друго дружество със сходно наименование. Доставчикът е предоставил писмо с посочени от него банкови сметки за плащане на сумите по фактурите, като същият не оспорва, че е получил плащанията. В потвърждение на горното по делото са налични надлежно оформени платежни документи с наредител „Бараж констръкшън“

ООД, в които са посочени основанията за плащане, дружеството, в полза на което е направено. Обстоятелството, че доставчикът е натрупал задължения не означава, че същите следва да бъдат заплатени от получателя по доставките. От ревизиращите не са ангажирани доказателства за наличие взаимоотношения между двете дружества различни от търговски отношения. Сделките са реално изпълнени и приети без възражения от възложителя. В подкрепа на твърденията си жалбоподателят се позовава на практика на ВАС. В заключение се претендира отмяна на РА с присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание, жалбата се поддържа от адв. Ж. и моли да бъде уважена, тъй като от събраните по делото доказателства, включително и изслушаните основно и допълнително заключение на вещото лице се установи, че оспорващото дружество е получател по доставка, по която е изплатено изцяло дължимото възнаграждение към доставчика, включително данъчната основа и начисления данък. Доставчикът е имал възможност да плати данъка, тъй като ние сме му превели всички пари, които са свързани с тази доставка. От друга страна по делото не са установени никакви взаимоотношения извън търговските, които да обосновават възможност да бъде ангажирано дружеството жалбоподател с отговорност за чужди задължения. Претендира разноски по списък (л. 152).

Ответникът – директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, не излага становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизията на „БАРАЖ КОНСТРЪКШЪН“ ООД е поставена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-32003224003852-020-001 от 01.08.2024 г., връчена на 15.08.2024 г. (л. 20-21). Същата е с предмет установяване на отговорност за ДДС по доставки, извършени от „РАПИ СКАЙ 2“ ООД за периода от 01.11.2023 г. - 30.06.2024 г. Срокът за извършване на ревизията е бил удължен до 15.01.2025 г. съгласно ЗИЗВР № Р-32003224003852-020-002 от 14.11.2024 г. /л. 25/.

ЗВР и ЗИЗВР са издадени от М. А. К. - началник сектор при ТД на НАП СДО, оправомощена със Заповед № 001/02.01.2024 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 19).

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-32003224003852-092-001 от 13.01.2025 г., връчен на 13.01.2025 г. (л.29-58). В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите и изводите в РД.

Ревизията приключва с оспорвания в настоящото производство РА № Р-32003224003852-091-001 от 11.02.2025 г., издаден от М. А. К. – орган възложил ревизията и Е. В. П. – ръководител на ревизията, връчен на 11.02.2025 г. по електронен път (л. 60-66).

С РА, на основание чл. 177 от ЗДДС, е ангажирана отговорност на „БАРАЖ КОНСТРЪКШЪН“ ООД за дължимия и невнесен данък по фактури, издадени от „РАПИ СКАЙ 2“ ООД, за данъчни периоди от м. 11., 12.2023 г., 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г., в размер на 27 469 лева, ведно с лихви в размер на 2959,99 лв.

Установено е в хода на ревизията, че ревизираното дружество е получател на строителни услуги – труд от доставчик – „РАПИ СКАЙ 2“ ООД.

Изискани са от РЛ документи и обяснения, в отговор на които са представени документи свързани с процесните доставки – строителни услуги, описани на стр. 5-7 от РД /фактури, платежни нареждания, включително и декларация, в която доставчикът е посочил номера на банкови сметки, по които да бъде осъществено разплащането по спорните доставки /л. 199 адм. пр./.

Прието е от органите по приходи, че РЛ не разполага с доказателства свързани с проучване на търговския опит на други строителни дружества.

Извършени са насрещни проверки на РАПИ СКАЙ 2 ООД и ДЗЗД „РАПИ СКАЙ“, в резултат на които е установено, че плащането по спорните фактури е извършено по банкова сметка на ДЗЗД, а не на доставчика - РАПИ СКАЙ 2 ООД. Не са представени доказателства, че паричните средства, преведени от РЛ по банкова сметка на ДЗЗД са постъпили в патримониума на доставчика „РАПИ СКАЙ 2 ООД, като липсват фактури в дневника за покупки, издадени от ДЗЗД към „РАПИ СКАЙ 2“ ООД за периода 01.11.2023 г. – 10.09.2024 г.- датата, на която дружеството е deregистрирано по ЗДДС.

Събрана е информация от дирекция „Събиране“, съгласно която дългът на „РАПИ СКАЙ 2 ООД е категоризиран като „трудно събираем“.

При извършената проверка на ДЗЗД от управителя му е заявено, че няма извършвана дейност и издаване документи, а по отношение на банковата сметка е посочено, че е подписан договор за ползване на сметката с управителя на „РАПИ СКАЙ 2“ ООД, а упълномощено лице за разпореждане с банковата сметка е само управителя на доставчика.

При тези фактически установявания от ревизиращите е изведен извод, че са налице предпоставките по чл. 177 ЗДДС и получателят на доставката следва да е знаел, че данъкът няма да бъде платен. След като купувачът не е платил ефективно на доставчика размера на дължимото възнаграждение, както и дължимия данък, той не би могъл да има очакване, че доставчикът ще може да изпълни задължението си за внасяне на начисления по сделките ДДС.

Процесният РА е оспорен по административен ред, но възраженията са приети за неоснователни с Решение № 430/28.04.2025 г. на директора на Д „ОДОП“ - [населено място]. Прието е, че са налице всички необходими предпоставки субективни и обективни за ангажиране на отговорност по чл. 177 от ЗДДС от получателя по облагаемите доставки - „Бараж констръкшън“ ЕООД.

По делото е прието без оспорване от страните заключение – основно и допълнително по допуснатата от съда съдебно-счетоводна експертиза. Съдът намира заключението за мотивирано, компетентно и съответстващо на останалите събрани доказателства, поради което следва да бъде кредитирано.

От извършената проверка в дружеството осъществявало счетоводно обслужване на „Рапи скай 2“ ООД вещото лице установява, сметка 411-11 „Клиенти - Бараж констръкшън“, дължимият данък по сметка 4532 „Начислен ДДС по продажбите“, прихода е осчетоводен по сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“. По сметка 503-2 „Разплащателна сметка в лева“ в счетоводството на „Рапи скай 2“ ООД са осчетоводени направените плащания от „Бараж констръкшън“ ООД по издадените фактури по сметка IBAN BG49 RZBB 9155 1015 4816 80 с титуляр ДЗЗД „Рапи скай“. В отговор на допълнително поставения въпрос от съда в с.з. от 27.01.2026 г. експертът е посочил, че всички издадени фактури от „Рапи Скай 2“ ООД /с изключение на фактура № 365/ 24.06.2024 г. и кредитно известие № 381/ 15.07.2024 г. към фактура № 365/ 24.06.2024 г. – същите са извън обхвата на процесната ревизия/ са платени по банков път, като в таблица № 1 в раздел IV. Констативно - съобразителна част вещото лице е представило подробна информация за датите, на които е било извършено плащането по всяка една фактура. Управителят на „Рапи Скай 2“ ООД е представил уведомително писмо в „Бараж Констръкшън“ ООД, в което са посочени две сметки, като плащанията са извършвани по сметка с IBAN BG51 RZBB 9155 1015 2998 03.

Съдът констатира, че съгласно приложеното към административна преписка уведомително писмо от управителя на „Рапи скай 2“ ООД – Р. Х. /л. 200/ до „Бараж констръкшън“ ООД банковите сметки, по които ще се извършват плащанията съгласно договори за изпълнение са следните: Банка – Райфайзенбанк - IBAN: [банкова сметка] и IBAN: [банкова сметка]. Видно от приложените по делото фактури и платежни нареждания / л. 107-175 от адм. пр./ сумите по процесните доставки са заплатени по сметка IBAN: [банкова сметка].

Съгласно справката предоставена от ОББ АД /л. 304 от адм. пр./ титуляр на сметка с IBAN: [банкова сметка] е „РАПИ СКАЙ“ ДЗЗД, ЕИК –[ЕИК].

В хода на ревизията са постъпили обяснения от управителя на „РАПИ СКАЙ“ ДЗЗД /л. 482 от адм. пр./, в които относно банковата сметка е посочено, че е подписан договор за ползване на сметката с управителя на „Рапи искай 2“ ООД /л. 480-481 от адм. пр./. Като причина налагаща ползването на банковата сметка е, че на „Рапи скай 2“ ООД е бил наложен заповест за спиране на дружеството, с цел плащане на текущи разходи, заплати на работниците, за да не спира дейността на дружеството и хората да остават без работа.

От представените документи от ОББ АД /л. 331 от адм. пр./ се установява, че „Рапи скай 2“ ООД е титуляр на сметка с IBAN: [банкова сметка].

Вещото лице установява, че към издадените фактури има поръчки за извършване на СМР на конкретен обект и съответно протоколи за установяване и подлежащите на плащане СМР, като посочените единични цени за наем на работна сила, съответстват на договореното в поръчките. Осчетоводяването е извършено по надлежния ред.

В проведеното съдебно заседание на 28.04.2026 г. вещото лице е уточнило, че заключението е изготвено след издадено съдебно удостоверение и направени проверки в счетоводна къща „Мирон“ ЕООД, която към 2023 г. и началото на 2024 г. е извършвала счетоводно обслужване на „Рапи скай 2“ ООД. За снабдяване с необходимите справки се е наложило счетоводната система да се разархивира, тъй като както обясни госпожа С. М., когато приключи работа с някой клиент тя архивира базата, за да не утежнява допълнително счетоводния софтуер. В отговор на поставения от съда въпрос /л. 163 гр./ в.л. Ж. посочва, че по счетоводни данни в „Рапи скай 2“ ООД нямат вземания от „Бараж констръкшън“ ООД по издадените фактури.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

В съдебното производство, съгласно нормата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. От приложените доказателства се установява, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Ревизионният акт, РД, както и издадените в хода на производството заповеди, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ, с предписаното в чл. 120 ДОПК съдържание.

Съдът констатира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ, като документите са подписани в срока на действие на удостоверението по чл. 24 от ЗЕДЕУУ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, РА е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и

това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на запис в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Съгласно чл. 25, т.1 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила съгл. чл. 52 от 01.07.2016 г., както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО НА ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 г., относно правната рамка на Общността за електронните подписи, правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. От така представените преписи на хартиен носител, а именно ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи съдът намира, че същите са надлежно подписани.

В РА са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви, предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективизирана в множество решения на ВАС.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК.

Относно приложението на материалния закон съдът прие следното:

Разпоредбата на чл. 177, ал. 1 ЗДДС регламентира особена солидарна отговорност на регистрирано лице - получател по облагаема доставка за дължимия и невнесен данък от друго регистрирано лице, доколкото първият е ползвал право на приспадане на данъчен кредит, свързан пряко или косвено с дължимия и невнесен данък. Цели се предотвратяване на загубата на данъчни приходи от неизпълнението на задължението на доставчика да внесе начисления данък върху добавената стойност, когато получателът по доставката е упражнил право на приспадане на данъчен кредит и съществува пряка или косвена връзка между правото на приспадане и дължимия, но невнесен данък с натоварване и на други лица със задължението да внесат данъка. Принципът, установен с чл. 177, ал. 6 от ЗДДС е, че отговорността се носи от прекия получател по доставката с невнесения данък, но ако той не бъде събран от него, се носи субсидиарна отговорност от всеки следващ получател по реда на доставките.

Нормата на чл. 177, ал. 2 ЗДДС сочи, че отговорността по ал. 1 се реализира, когато регистрираното лице е знаело или е било длъжно да знае, че данъкът няма да бъде внесен и това е доказано от ревизиращия орган по реда на чл. 117 - 120 от ДОПК. По аргумент от ал. 3 на чл. 177 ЗДДС за целите на ал. 2 се приема, че лицето е било длъжно да знае, когато са изпълнени едновременно следните условия: дължимият данък по ал. 1 не е ефективно внесен като резултат за данъчен период, от който и да е

предходен доставчик по облагаема доставка с предмет същата стока или услуга, независимо дали в същия, изменен или преработен вид и облагаемата доставка е привидна, заобикаля закона или е на цена, която значително се отличава от пазарната. Анализът на текста на чл. 177, ал. 2 от ЗДДС прави несъмнен извод за наличието на две хипотези, при които може да се реализира отговорността – същата се реализира, когато регистрираното лице е знаело, че данъкът няма да бъде внесен (първа хипотеза) и когато регистрираното лице е било длъжно да знае, че данъкът няма да бъде внесен (втора хипотеза), с общото условие, относимо и за двете хипотези, че обстоятелството на знание или пък на задължение за знание следва да бъде доказано от ревизиращия орган по реда на чл. 117-120 от ДОПК.

Цитираните национални норми са в унисон с общностното право, като този извод следва пряко от решението на СЕО по дело С -384/04, съгласно което чл. 22, ал. 8 от Шеста директива (отм.), сега чл. 205 от Директива на Съвета 2006/112/ЕО, позволява законодателство, предвиждащо, че данъчно задължено лице, на което са доставени стоки или услуги, и което е знаело или е имало разумни причини да подозира, че част или целият ДДС, дължим във връзка с тази доставка или всяка предходна или бъдеща доставка, няма да бъде платен, е солидарно отговорно за неплатения данък. В Решението по обединени дела С-354/03, С-355/03 и С-484/03 Съдът подчертава, че отчитането на намерението на друг търговец, различен от данъчно задълженото лице, включено в същата верига на доставка или възможен измамен характер на друга сделка от веригата, предходна или следваща, би било в противоречие с целите на общата система на ДДС, но в т. 59 от Решението по обединени дела С-439/04 и С-440/04 уточнява, че преценката относно това дали данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че със своята покупка е участвало в сделка, свързана с измамно избягване на ДДС, се извършва от националния съдия въз основа на обективни фактори. Съобразно Решение по дело С-271/06, при зачитане на принципа на пропорционалността, изискването данъчно задълженото лице да предприеме всяка разумна стъпка, която да осигури него самото, че предприетата от него сделка няма да има за последствие участие в отклонение от данъчно облагане не противоречи на Общностното право.

В практиката по приложението на чл. 177, ал. 2 ЗДДС е възприето разбирането, че за обосноваване на наличие на "знание" по смисъла на нормата е необходимо да бъдат установени обективни обстоятелства, които да сочат, че действителните отношения между търговците надхвърлят рамките на обичайните делови отношения между доставчик и получател по определена сделка. Именно такава обвързаност, която превишава пределите на обичайните търговски взаимоотношения, не се установява в разглеждания случай.

Релевантният момент за установяване на знанието или задължението за знание е към момента на издаването на фактурите. Функцията и характеристиките на института на солидарната отговорност обаче като изключение от общия принцип за дължимост на данъка изисква стриктно тълкуване и прилагане, което означава, че предпоставките по чл. 177 ЗДДС, в това число знанието, че данъкът няма да бъде платен, следва да бъде доказано по несъмнен начин и да се основава на обективни данни.

Под ефективно невнесен данък следва да се разбира данък, за който чрез регламентираните в ДОПК способности (декларация, акт за установяване на задължение, ревизионен акт) се установява, че е възникнало данъчно задължение по повод

конкретната доставка, което не е внесено в бюджета. Една от възможните хипотези е от самата справка-декларация да е видно, че дължимият данък по конкретната доставка не е внесен, тъй като лицето за конкретния данъчен период не е декларирало покупки с право на данъчен кредит. Възможно е обаче невнасянето на данъка по конкретната доставка да е резултат от неправомерно ползване на право на данъчен кредит, т.е. доставчикът по облагаемата доставка няма деклариран като резултат за периода ДДС за внасяне, защото неправомерно /с цел да избегне внасянето на ДДС/ е упражнил право на приспадане на данъчен кредит във връзка с други облагаеми доставки.

Доказателствената тежест за установяване на знанието, е върху приходните органи, които при условията на пълно и главно доказване следва да установят същото. При действие на презумпцията за знание по ал. 3 на чл. 177 ЗДДС доказателствената тежест за оборването ѝ се прехвърля върху ревизираното лице, но само когато, отново при условията на пълно и главно доказване, приходните органи установят наличието на една от алтернативно изискуемите предпоставки за действие на презумпцията – по т. 2 на чл. 177 ЗДДС – облагаемата доставка да е привидна или да заобикаля закона или да е на цена, значително отличаваща се от пазарната. Изводът е, че единствено и само при установено знание на получателя или задължение за знание на същия, че данъкът няма да бъде внесен от неговия доставчик, е допустимо да се ангажира отговорността на получателя за заплащане на данъка.

В случая между страните са безспорни обективните елементи от фактическия състав по чл. 177, ал. 2, предл. първо ЗДДС - наличието на облагаеми доставки от „Рап искай 2“ ООД, ползването на правото на приспадане на данъчен кредит по тях от ревизирания и невнасянето ефективно на дължимия данък като резултат за процесните данъчни периоди от прекия доставчик.

Спорът е за субективния елемент, обуславящ ангажирането на отговорността на получателя, а именно - знаел ли е той /чрез неговия представляващ/, че данъкът няма да бъде внесен. Разрешаването му е в корелация с установеността или липсата на обективни обстоятелства, които да сочат, че действителните отношения между търговците надхвърлят рамките на обичайните делови отношения между доставчик и получател по определена сделка.

За да обоснове извод за знание у получателя на доставките, че ДДС няма да бъде внесен от доставчика органите по приходите са позовали на следните обстоятелства:

- плащането по фактурираните доставки е осъществено на трето лице – „РАПИ СКАЙ“ ДЗЗД, а не на прекия доставчик „РАПИ СКАЙ 2“ ООД, което е дало основание да се счете, че доставчикът не би могъл да разполага с достатъчен паричен ресурс да внесе данъка.

- не са представени счетоводни документи доказващи, че процесната сделка за финансова услуга е намерила отражение в счетоводството на ДЗЗД „РАПИ СКАЙ“, нито доказателства, че постъпилите суми са предоставени на „РАПИ СКАЙ 2“ ООД.

По отношение на първата хипотеза - „регистрираното лице е знаело, че дължимият данък няма да бъде внесен“ - съдът намира, че за наличието ѝ следва да бъдат представени доказателства, че ревизираното дружество или неговия представляващ притежават специално качество /собственик, управител, представляващ, прокурист и др./, по силата на което са длъжни да са запознати с всички дейности и действия, извършвани от доставчика „РАПИ СКАЙ 2“ ООД. За релевантния период няма събрани данни за свързаност между юридическите лица или представляващия ревизираното

лице да е имал преки отношения към дейността на „РАПИ СКАЙ 2“ ООД, така че да му е известно финансовото състояние на това дружество или наличие на намерения за невнасяне в бюджета на данъка. Противно на приетото от ревизиращите и основателно поддържано в жалбата е, че ревизираното дружество не е знаело, че извършените от него разплащания по фактурите е сторено по чужда банкова сметка, още по-малко да е знаело за съществуващ договор, сключен между ДЗЗД „РАПИ СКАЙ“ и „РАПИ СКАЙ 2“ ООД относно ползване на банковата сметка на ДЗЗД от „РАПИ СКАЙ 2“ ООД /доставчик по спорните сделки/. Този договор /л. 480-481 от адм.пр./ е представен в резултат на извършената в хода на ревизията насрещна проверка на ДЗЗД „РАПИ СКАЙ“ и дадените в тази връзка обяснения от представляващия П. С.. По делото липсват доказателства, въз основа на които да се установи обаче, че РЛ е знаело за тези взаимоотношения между ДЗЗД и „РАПИ СКАЙ 2“ ООД.

От съдържанието на приложеното по делото уведомително писмо адресирано до „Бараж констръкшън“ ООД /л. 200 от адм. пр./ е видно, че на получателят по доставките са били посочени от управителя на „РАПИ СКАЙ 2“ ООД банковите сметки, по които ще се извършват плащанията, а именно Банка – Райфайзенбанк - IBAN: [банкова сметка] и IBAN: [банкова сметка]. В същото обаче никъде не е посочено кой е титуляр на цитираните банкови сметки. В този смисъл необосновано решаващият административен орган е приел на стр. 6 от решението, че „ревизираното лице е уведомено писмено, че всички дължими суми по фактурите, издадени от „РАПИ СКАЙ 2“ ООД към „Бараж констръкшън“ ООД следва да се превеждат по банкова сметка на „РАПИ СКАЙ“ ДЗЗД по силата на сключен договор между „РАПИ СКАЙ 2“ ООД и „РАПИ СКАЙ“ ДЗЗД“.

В тази връзка следва да се съобразят и направените уточнения от в.л. Ж., че по счетоводни данни в „Рапи скай 2“ ООД нямат вземания от „Бараж констръкшън“ ООД по издадените фактури, т.е. както основателно поддържа оспорващият, същият, като получател е заплатил надлежно стойността на извършените от „РАПИ СКАЙ 2“ ООД строителни услуги, поради което не е могъл да знае, че данъкът няма да бъде внесен.

Както бе посочено, определящо е наличието на изследвания субективен елемент към датите на издаването на фактурите, като съдът не споделя аргументите на приходната администрация, че получателят "не може да не знае", че данъкът няма да бъде внесен с довод за липса на плащане на процесните фактури.

Отговорността по чл. 177 от ЗДДС не е отговорност за разчитане с бюджета въобще за определен данъчен период, а плащането на цената не е част от механизма на прилагане на ДДС.

От доказателствата по делото се установява безспорно, че всички фактури, издадени от „РАПИ СКАЙ 2“ ООД към „БАРАЖ КОНСТРЪКШЪН“ ООД за процесния период са платени по банков път, като всички фактури са надлежно осчетоводени в двете счетоводства, вписани са дневниците продажби и съответно покупки за съответните данъчни периоди.

В този смисъл е и заключението на ССЕ – основно и допълнително, което съдът кредитира като обективно, компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените му задачи и неоспорено от страните по делото.

От друга страна преки доказателства, че към момента на издаване на процесните фактури е налице знание, че данъкът няма да бъде внесен не са събрани по делото.

Видно от приложената по делото справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице с изх. № С240022-178-0019850 от 07.10.2024 г. /л. 300

от адм. пр./ „РАПИ СКАЙ 2“ ООД е в затруднено финансово състояние и е категоризирано като ЗЛ с трудно събираем дълг към 22.08.2024 г., а знанието у получателя следва да е доказано към момента на извършването на сделките, което е било в периода 01.11.2023 г. – 30.06.2024 г.

По изложените съображения, съдът счита, че не са изпълнени кумулативно предвидените елементи на фактическия състав по чл. 177 от ЗДДС и отговорността на „БАРАЖ КОНСТРЪКШЪН“ ООД е ангажирана неправомерно. В този смисъл жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а оспореният РА, като постановен при неправилно приложение на материалния закон, следва се отмени.

По разноските: С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя се дължат разноски в общ размер на 2287,26 евро, от които 50 лева държавна такса, депозит за вещи лица, 3600 лева платено по банков път адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл.161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р-32003224003852-091-001 от 11.02.2025 г., издаден от М. А. К. – орган възложил ревизията и Е. В. П. – ръководител на ревизията, с който на основание чл. 177 ЗДДС е ангажирана отговорността на „БАРАЖ КОНСТРЪКШЪН“ ООД за невнесения от „РАПИ СКАЙ 2“ ООД, ЕИК –[ЕИК], данък в размер на 27469 лева, ведно с лихви - 2959,99 лв., потвърден с решение № 430 от 28.04.2025 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „БАРАЖ КОНСТРЪКШЪН“ ООД, ЕИК –[ЕИК], разноски по делото в размер на 2287,26 евро /две хиляди двеста осемдесет и седем евро и двадесет и шест евроцента/.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му, пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: